

φάος. Βλ. φῶς.

φάρμακον 1. Χρωματικό ύλικό, colouring matter, Ἐμπεδοκλῆς 23.3 ἐπεὶ οὖν μάρψωσι πολύχροα φάρμακα χερσὶν 2. Φάρμακο, remedy, Ἐμπεδοκλῆς 111.1 φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ πέυση.

φάσκειν. Λέγω/νομίζω, say/believe, Ξενοφάνης 38.1 εἰ μὴ χλωρόν ἔφυσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφασκον γλύσσονα σῦκα πέλεσθαι. Πρβλ. ἡγεῖσθαι, λέγειν, νομίζειν, φάναι.

φατίζειν (συνών. λέγειν, φάναι, φθέγγεσθαι, φράζειν). Λέγω/ἐκφράζω, tell/express, Παρμενίδης 8.60 τὸν σοι ἐγὼ διάκοσμον εἰκότα πάντα φατίζω. || Παρμενίδης 8.35 οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἔοντος, ἐν ᾧ πεφατισμένον ἔσταιν, εὐρήσεις τὸ νοεῖν. Πρβλ. πιφαύσκειν, φάτις.

φάτις. Το λεγόμενο, saying, Πράκλειτος 34 ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖσιν εἰόκασιν φάτις αὐτοῖσιν μαρτυρεῖ παρεόντας ἀπεῖναι.

φαῦλος (τύπ. φλαῦρος). Φαῦλος/ποταπός, vicious/base, Δημόκριτος 48 μωμεομένων φλαύρων ὁ ἀγαθὸς οὐ ποιεῖται λόγον 87 τὸν φαῦλον παραφυλάττειν δεῖ, μὴ καιροῦ λάβηται 184 φάυλων ὁμιλίῃ συνεχῆς ἔξιν κακίης συναύξει 239 ὄρκους οὕς ποιέονται ἐν ἀνάγκησιν ἔοντες οὐ τηρέουσιν οἱ φλαῦροι, ἐπὶ διαφύγῳσιν. || Δημόκριτος 35 πολλὰ δὲ φλαῦρα οὐχ ἔρξει 63 εὐλογέειν ἐπὶ καλοῖς ἔργοισι καλόν· τὸ γὰρ ἐπὶ φλαύροισι κιβδήλου καὶ ἀπατεῶνος ἔργον 177 οὔτε λόγος ἐσθλὸς φάυλην προῆξιν ἀμανδρίσκει οὔτε προῆξις ἀγαθὴ λόγου βλασφημίῃ λυμαίνεται 190 φάυλων ἔργων καὶ τοὺς λόγους παραιτητέον 244 φαῦλον, καὶ μόνος ἦς, μήτε λέξης μήτ' ἐργάση. Πρβλ. κακός, αἰσχροός, ἀγαθός, χρηστός. || **φαύλως πράσσειν**. Δυσπραγῶ, undergo adversity, Δημόκριτος 191.19 διόπερ τὰ μὲν μὴ δίζεσθαι χρεῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς εὐθυμέεσθαι χρεῶν, παραβάλλοντα τὸν ἑαυτοῦ βίον πρὸς